

پاییز

له که ژاوه‌ی هه‌ورگی سپیا
 کوره شازاده‌یه چاوکال
 قز کال و بهرک تالتونی
 هیمن... هیمن
 بو دیره‌نی باقمه‌کان دئی
 نه کول نه که لا
 بهرگی عیشقی
 شازاده‌ی پاییز ناگردن
 یه که یه که هه‌لته‌وهرن
 شازاده‌ی پاییز
 له نیو وهرزی هه‌لوره‌ینا
 ته‌نیا... ته‌نیا
 غه‌مکین... غه‌مکین
 پیاسه‌ه‌کا
 هه‌موو سروشت
 له فه‌می چاوی کالیرا
 ته‌تویته‌وه...

هه‌ر له توانه‌وه‌ی روحی من ته‌چی
 له هزور شازاده‌ی گشت وهرزه‌کانا

به‌هار

کله ده‌شته‌کیه‌کی شوخی کراس سه‌وز
 کولی زه‌ردو سوور ته‌دا له سه‌ری
 زور شینگه‌یه
 یا پیته‌که‌نی یا به کول ته‌گری
 له‌که‌ل ته‌رزه سه‌ما ته‌کا
 له‌که‌ل شه‌پول تریقه‌ی دئی
 له‌که‌ل هه‌موو مه‌له‌کانا
 کورانیه‌کان ته‌لیته‌وه
 ته‌مه‌نی جوانی زور کورته
 زوو پیر ته‌یی
 هه‌ر له وهرزی قه‌یره‌بوونی کپان ته‌چی
 پاییزو به‌هار
 پاییز دلیگی هه‌ر لای به‌هاره
 به‌هاریش دلی لای ته‌و داناه
 له‌نیوان وهرزی به‌یک که‌یشتنا
 وهرزی له به‌فر
 وهرزی له سووتان

وهرزی مردن

پشخو نه‌جمه‌دین

باییت و زه‌نگیلیشی لی نه‌دایی،
 نه‌پیرسییی چه‌ندی مانگی سالی چه‌نده و
 من له داوینی کام ده‌وران داکه‌وتووم و له
 سالونی کام سه‌ده‌دا
 ده‌ستی سوالم راکرتووہ!
 باییت..
 باییت و وه‌ک منداله لاساره‌کانی که‌ره‌ک له ده‌رگا
 نه‌دات،
 وه‌ک پشيله نه‌وسنه‌که‌ی دراوسیمان بیخشپه،
 به‌ده‌م تاوازی وه‌نه‌وشه‌یی مه‌رکه‌وه،
 یه‌کسه‌ر بو ژووهرکه‌م بییت و
 ئیواره‌باشم لی بکلت..
 بتویته‌وه تیشکه‌ده‌ستی له ده‌ستی ته‌زیومرا،
 لیوی تاسه‌ی، هه‌سره‌تی لیوم بمژیت..
 پیغم فوشه، پیش ته‌وه‌ی دانیشی،
 له پهریزی ئیواره‌دا چه‌پکی له زه‌رده‌په‌ر پنی و
 به‌په‌نهره‌ی بینیمرا هه‌لیواسی!
 زه‌ییری چاناکه‌ی بترازی،
 قاپی شه‌رابی زه‌ردرنگ و
 دوو پیاله‌ی زه‌رلی له‌سه‌ر میزه‌که‌م دابنی..
 پیغم فوشه، ته‌و فوی ساقی بی..
 به‌ده‌ستی موباره‌کی فوی،
 یه‌که‌م پیکلی شه‌زان سه‌رریژ بکا و
 بلی، به‌سلامه‌تی سه‌ری فوم.. نوش!
 هه‌ر دیت... با بییت و
 «وایپاله‌کانی «فنا» پنگه‌وه هه‌لبه‌ه‌ین..
 با بییت و
 «وانیگالانی چاوه‌رووانی به‌ژووانی ته‌شقی
 بسپیرین،
 ده‌ستی شه‌پوله‌کانی مه‌ستی بگرین و
 که‌ناره زه‌رده‌کانی «بوون» به‌ره‌و قولاییه
 ره‌نگینه‌کانی
 عه‌ده‌م چی به‌ییلین!
 با بییت..
 با له‌که‌ل کزه‌بای ئیواره‌ی پاییزدا، هه‌ر ساتیگ پی
 فوشه...!

وه‌رزیگ دئی، ده‌مرم.

فوزکه پاییز بی و

فوننی که‌لایه‌ک برژیته روخی هه‌لفریومه‌وه،

شه‌زانی داریک،

ته‌رمی بینازم له‌ تامیز بگری،

به‌ تیشکی زه‌ردی روانیکلامه‌وه،

په‌لکه‌زیرینه‌ی ژیان چی بیلم..

وه‌رزیگ دئی، ده‌مرم..

فوزکه پاییز بی و

دوابزه‌ی نازی فوزتاوابوونیک

تابوتیوشم بی..

ته‌ستی‌ه‌یه‌کی تاشق و سه‌رشیت،

وه‌ک فوم سه‌ریای، بیته‌گورم!

x x x

به‌ دوی مردنرا را ناکه‌م.. ته‌و وهرزیگ دئی

پیغم فوشه ئیواره‌ی روزگی پاییز بی..

بییت و بیشتر ته‌له‌فونگی نه‌کردی،

نه‌پیرسییی!

دافو له‌ فکرکردنی قاوه‌یه‌کی تال بوومه‌ته‌وه؟!

چکه‌ره‌یه‌کم کیشاوه؟!

پیروگیلم بو «رومان» فونددوه‌ته‌وه؟

به‌ «کیلاس» م کو‌تووہ!

کوله‌کیان، ماندوو نه‌بییت!... چ عومریگی دریزه

روزگی لینگدابران؟!

پیغم فوشه بییت... بییت و نه‌پرسی،

دافو شیعریگ له‌ نووسینه‌وه‌م بووه‌ته‌وه؟

رومانی «کیمیگه‌رم» فه‌تم کردووہ و له‌که‌ل

«روخی که‌ردوون» دا په‌یویوم؟!

چه‌ند تابووی ره‌ش و سپی «ته‌رموون و یار»م

له‌ یار ماون؟

له‌ ده‌رگای چه‌ند قوتابانهم داوه و چه‌ند پوله‌پیتی

«بالدار»

له‌ زارم هه‌لفریون...

من به‌ دوی ته‌ودا غار ناره‌م..

ته‌و وهرزیگ دئی

ته‌و مانگیگ دئی

ته‌و روزگیگ دئی

ته‌و ساتیگ دئی..